

KVEDARKVINTETTEN

Den eldste av oss var 9 år og den yngste 3 då me møtte kvarandre for fyrste gong på kvedarundervisninga til Gunnlaug Lien Myhr på Torpo. Der fekk me lære artige barneregler, stev og lattestev, fengslande balladar og triste kjærleiksviser, noko som for oss ungar var ei veldig spennande verd å kome inn i. Og sidan har me sungne i lag.

Under namnet Kvedarkvintetten opptrødde me for fyrste gong på ein festival i Estland i 2007. Musikken vår består av songar og låttar frå den vokale songtradisjonen i Hallingdal, frå starten arrangert av Gunnlaug og i seinare år også oss sjølve. Repertoaret vårt har vakse seg ganske stort gjennom åra og det er difor svært moro å endeleg få spelt inn noko av dette på ei plate. Dette er ei blanding av songar som har følgt oss lenge og songar som har kome til oss i seinare tid. Me håpar plata kan vere til glede. God lytting!

- Kvedarkvintetten -

KVEDARKVINTETTEN:

Silje Risdal Liahagen: vokal

Tonje Risdal Liahagen: vokal

Helga Myhr: vokal, hardingfele

Sina Myhr: vokal, langeleik, hardingfele (spor 6)

Margit Myhr: vokal, lyre, hardingfele (spor 6)

Vera ungkar / Kongsbergen

Trad.

Arr: Kvedarkvintetten

Vera ungkar og gå på fri'ri
kan gå an på ein måte.
Det kan gå an for eit år ell' to,
men sea har e 'kji råd te.

Laus

Trad.

Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Skoddedans

Tekst: Ylva Krogtøft Jensen

Melodi: Helga Myhr

Arr: Helga Myhr

Verda han sovnar til fløytespel,
sakte blir skumring til natt.
Skodda ho legg seg litt tungt i kveld,
dogget på graset er kaldt.
Morgonen går vidare og verda han spring,
fiksret på den gulaste Sola.
Men Sola er varm og ho smeltar og steikjer
så Skodda blir borte frå Jorda.

Det er berre i mørkret ho dansar sin dans
og Månen ser skjønnheita i hennar glans.
Han rekk ut ei hand og nokon trøystande ord,
så Skodda må le der ho går på ein fjord.
«Ho svevar og glitrar, så vakker ho er!»
sa Månen ein dag ut til Verda.
Men Verda vart sint for han var ikkje klar
til å gje ut smaragdar som andre kunne spara.

«Skodda er mi, det er meg ho vil ha!»
kvesste han sint opp til Månen.
Men Månen han skratta; «kva er du for ein kar?
Du såg ho jo kun som det gråe.
Du såg kun på Sola og skjønte ikkje før

at Sola kan skapa ein örken.
Nei, Skodda og eg har det fint no ilag,
no er det for seint å klaga».

«Forbannelsen din blir å steikjast kvart år,
serleg midt på skal du brennast.
Og Skodda skal danse kvar natt ho berre vil
og du får berre sjå på frå avstand».

Vise i moll

Tekst: Halvor J. Sandsdalen

Melodi: Sigmund Groven

Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Torleiv, spela ein slått for oss,
eg miste ein kjær i kveld.
Eg fær ikkje gråte, så må eg danse
den sorgji som tåra held.
Så ordlaus er den dansen
ein må trøa i mold.
Så sakte rullar bølgja mot strandi.

Borghild, danse ein slått med meg,
så sakte me dansen gjeng.
Me treng ikkje sko for å danse sorgji
til mollstemde felesteng.

Stilt trør kvinner i sorgjedans,
det singlar i bruresølv.
Tusen års klage ber gangaren fram,
med føter trør stilt i golv.

Guds kyrkjefolk

Tekst: N. F. S. Grundtvig, omsett av Bernt Støylen

Melodi: trad.

Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Guds kyrkjefolk syng for vår skapar med von.
Englane syng med.
Han gav oss til Frelsar sin einborne son.
Så sæle me syng for vår Herre.

Slå harpa, du heilage songar på jord.
Strengen er av gull.
For Jesus, vår konge, Guds levande ord.
Så sæle me syng for vår Herre.

Då tonar frå glødande tunger den røyst.
Anden er oss nær.
Som signar oss alltid med æveleg trøyst.
Så sæle me syng for vår Herre.

Vesle Kari Rud / Inkji sutra eg og inkji gret eg

Trad.

Det er den største dårlighet

Trad.

Arr: Gunnlaug Lien Myhr og Helga Myhr

Det er den største dårlighet
i verden vera må,
at giva bort sin kjærighet
til den man ei kan få.
Hva tenkte du så mang en gang
du kjærlig meg mottok.
Du tenkte gjera meg stor skam
og halda deg for god.

Jeg var vel neppe sytten år
da jeg fikk kjæreste.
Som aldri av mitt minne går
så lenge jeg er til.
Når andre de forlyste seg,
i deres unge år.
I sorgen må jeg kvæle meg
og felle mang en tår.

Da du mitt hjerte hadde fått
og lokket det av meg,
da ville du besværge at
du ekte skulle meg.
Men du som gjorde tvert i mot,

tok deg en annen venn.
Hvorover jeg med sorgfullt mot
må slite tiden hen.

Min hjertesorg den er så stor
så ingen det kan tro.
Av kjærligheten som jeg ber'
til den meg var utro.
Du kunne jo for lang en tid
meg hadde det bekjent.
Før enn mitt sinn og hjerte blev
så ganske til deg vendt.

Adjø, lev vel ustadic venn,
nu takker jeg for meg.
Ha takk for hver en tid og stund
du talet har med meg.
Ha takk for hvert et falskhets ord,
du med din søte munn
har talet her på denne jord
ut i vår vennskapsstund.

Vals

Melodi: Helga Myhr
Arr: Helga Myhr

Blankan dåsen og massingpipa

Trad.
Arr: Gunnlaug Lien Myhr / Kvedarkvintetten

Blankan dåsen og massingpipa.
Fer e 'kji guten som e lika,
sler e sundt både dåsen og pipa.
Fer e 'kji gut'n e hadde i fjar,
sler e sundt både dåsen og pipa.

Fetadans

Tekst: Eldgrim Springgard
Melodi: Arne Moslåtten
Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Lett på foten og kjenne kjet'n,
dæ æ lurdan og dans på fet'n
Fålgji lätte' heile nåtte
æ da låting og spel.

Der æ kara og gode guta,
blanke spennu og sylkjikluta.
Fela ljoma, trekkspeltona,
kom og bi med eit bel.

I fjar va e ofto i lage med'n Hans,
men han va spelemann.
Og støtt då me kommo te Fet'n på dans,
so sat'n spelte han.
I kveld koma gutan te Fet'n på fest,
med luggen lang og svart.
Tå alle ved banen so lika e best,
han høge med upptvinna bart.

Då me feira jonsok va'n Sevat i slag,
med kaggeøl og dram.
Men tosdagen ette vart skallebankdag,
han somna i ein pram.
Han Nils går med klukke og vesten i spenn,
har gard og gode hus.
Men nedover huku dæ sikla og renn,
ei brunleta stripe med snus.

Mange dåsentudn lika han Per,
men dæ æ snart forbi.
Han går der og briska seg diger og svær,
og dreg i fletta mi.
I kveld koma gutan te fet'n på fest,
med luggen lang og svart.
Tå alle ved banen so lika e best,
han høge med upptvinna bart.

Det var dog ei for rikdommen

Trad.
Arr: Sina Myhr

Det var dog ei for rikdommen
mitt hjerte ble så til deg vendt.
Men kjærligheten vant hos meg
og falskheten den bor i deg.

Din mening var å narre meg,
men se du selv bedrager deg.
Du visste vel du urett gjør,
men Gud han straffer som han bør.

Nu vil jeg reise her ifra,
og ut til Nord-Amerika.
Der håper jeg Gud hjelper meg,
her går jeg nu forlatt av deg.

Om seks år jeg tilbake kom,
jeg traff en pike en aftenstund.
Hun bad meg om to skilling
få at kjøpe brød til sine små.

Jeg spurte hvor hun var ifra,
og om hun flere småbørn har.
Hun sagde; se her har jeg to
og ikke vet hvor vi skal bo.

Da trillet tåren på mitt kinn.
Jeg så at det var vennen min
som engang var meg så for god,
nu som en betler for meg stod.

Jeg spurte om hun sanste på
den siste stund hun hos meg stod.
Tenk hvilke stolte ord jeg fikk,
jeg avskjed tok med deg og gikk.

Hun segnede til jorden ned
og følte sin samvittighet.
Den som bedrager så sin venn,
den straffe vil nok Gud igjen.

Jeg sagde; pike stå rett opp
og angre ei hva du har gjort.
Jeg elsker deg alt nu som før,
og Gud han dømmer som det bør.

Bufarlått

Trad.

Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Akte deg, slepp' kji fela ned

Melodi: trad / Helga Myhr
Arr: Helga Myhr

Akte deg, slepp' kji fela ned.
Sleppe du ho ned, so sler ho seg.

Attegløyma

Tekst: Knut E. Tveito
Melodi: trad.
Arr: Gunnlaug Lien Myhr

Det e slemt å vera jente i slik ei trabel tid.
Ein ligg so ofto venta og veit'kji ko det bi.
Det e mang ei drugsam nått, det e mang ein trabel
time, det ha e ofto tott.

E stundo ligg og venta te klukka nie e,
men detta e årsakji; det e ingen svalle med.
E veit'kji koss det går, ska e gå lengji vente og stunde
år på år?

Og alle helgeneta, då e det drugt for me.
E kan no inkji veta koss lukka vende se.
E ligg og venta trutt, det kunna kansi koma ein
snerten voren gut.

Dei rope nøkk og prate og banke på i blant.
Dei spøkji nøkk og skrate og slå se litt på kant.
Dei rope flittugt på, so må ein an te svara; det får væl
bi ei råd.

Men guta som e snerten og flink og uforfærd
og flink og ferm og spretten e gull og æra verdt.
Ja like heldt e få, med slike e're morot, dei finne
einkort på.

E lyt nok atte vente, det bi'kji tile slutt.
So lengji e går jente, so vil det falle drugt.
E bia ette ti'n, det bi væl ein te slutt som e kan
kalle min.

Borte er de sommerdage

Tekst: Ole K. Trinrud
Melodi: trad
Arr: Gunnlaug Lien Myhr og Helga Myhr

Borte er de sommerdage,
stilt det er i grønna li.
Vemodfullt jeg ser tilbake
på den svunne, glade tid.

Men så mange skjønne minner
her jeg ennu har igjen.
Ofte det i tanken rinder
da jeg fant min beste venn.

Da jeg banket på din rute,
lett og lyslig i mitt sinn.
Og du så hvem som var ute,
kom og lukkede meg inn.

Jeg i dine armer hviler,
natten svinner som en drøm.
Mens ditt øye til meg smiler trofast,
vennlig, glad og øm.

Aldri, aldri vil jeg glemme
denne vårens lyse natt.
Minnet derom vil jeg gjemme
som min aller beste skatt.

Hell og lykke vil jeg ønske
hvor du frem i verden går.
Om du meg en gang forglemmer,
og en annen venn du får.

The oldest among us was nine and the youngest was three when we met each other for the first time in Gunnlaug Lien Myhr's folk song lessons in Torpo. In the lessons we learned amusing nursery rhymes, stev and låttestev, captivating ballads, and sad love songs, which was a very exciting world for us children to enter into. And we have sung together since.

We gave our first performance at a festival in Estonia in 2007 under the name Kvedarkvintetten. Our music consists of songs and tunes from the folk song tradition in Hallingdal. To start with, our music was arranged by Gunnlaug, and in later years we have also made our own arrangements. Our repertoire has grown quite large over the years, so it is very satisfying to finally record some of this material on a CD. The present album is a collection of songs that have been with us for a long time, as well as songs that have come to us more recently. We hope you will enjoy the album!

- Kvedarkvintetten -

For additional information about the songs on this album, or to delve deeper into the vocal material from Hallingdal, consult the book *Folkesong i Hallingdal* (Gunnlaug Lien Myhr, 2015).

Innspeling, miks og mastering av Tor Magne Hallibakken / Hallibakken Lydproduksjon
Produsent: Jo Asgeir Lie
Foto: Signe Fuglesteg Luksengard
Grafisk design: Eva Karlsson

Takk til: Jo Asgeir Lie, Tor Magne Hallibakken, Signe Fuglesteg Luksengard,
Ylva Krogtoft Jensen, Velouria Vintage, Eva Karlsson og Ta:lik.
Ekstra stor takk til Gunnlaug. Utan deg hadde det ikkje vore nokon kvintett.

For tilleggsinformasjon om songane på plata, eller om ein har
lyst til å dykke meir ned i vokalmaterialet frå Hallingdal, er dette
å finne i boka *Folkesong i Hallingdal* (Gunnlaug Lien Myhr, 2015).

Plata er utgitt med støtte frå: Stiftinga for folkemusikk og folkedans,
Ål musikkråd, Ål spel og dansarlag og Geilo Spelemannslag.

-
- 1 Vera ungkar / Kongsbergen 1:50
2 Laus 2:00
3 Skoddedans 3:36
4 Vise i moll 2:12
5 Guds kyrkjefolk / Vesle Kari Rud / Inkji sutra eg og inkji gret eg 3:37
6 Det er den største dårlighet / Vals 7:03
7 Blankan dansen 1:30
8 Fetadans 2:45
9 Det var dog ei for rikdommen 3:53
10 Bufarlått 1:06
11 Akte deg 3:09
12 Attegløyma 2:50
13 Borte er de sommerdage 4:03